

PROP DE VOSALTRES

Lliures de triar si migrar o quedar-se

Estimats diocesans:

És el mateix títol que ha donat el papa Francesc al Missatge que ha dirigit als catòlics i a totes les persones de bona voluntat amb motiu de la 109a JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANT I REFUGIAT que se celebra el proper diumenge, 24 de setembre.

Em sembla més convenient avançar una setmana la informació de la Jornada a celebrar amb la finalitat que ens disposem interiorment per acceptar i comprometre'ns en allò que centra el contingut d'aquest dia. El grup humà que es beneficia de les nostres pregàries i de les nostres preocupacions són en aquest cas els migrants. Els que se'n van i els que arriben i són, al cap i a la fi, les persones més vulnerables que han de ser tractades com uns companys de viatge especials a qui hem d'estimar i cuidar com a germans.

La nostra diòcesi ha tingut en un primer pla aquesta realitat humana. Des de fa anys convivim amb persones d'altres països i continents que s'han establert aquí de forma temporal o permanent amb la finalitat de buscar subsistència per a les seves famílies. Les campanyes de la fruita, els serveis domèstics, la restauració... són àmbits atractius per afrontar una nova vida i ja no ens és estrany contemplar entre nosaltres noves formes de vestir o de menjar. També comprovar l'esforç que fan molts d'ells per integrar-se a la nostra societat. Igualment, reconforta apreciar una sensibilitat especial cap als migrants per part de persones i institucions

eclesials; a moltes parròquies hi ha grups d'atenció personal per analitzar les seves necessitats i les seves carències, la qual cosa és motiu d'agraïment.

La migració és un fenomen complex que aquí no podem estudiar. Sempre hi ha aspectes positius i, per descomptat, inconvenients que obliguen a una serena i cristiana reflexió sobre la situació personal i familiar de molts germans. Amb aquest escrit pretenc que la Jornada ajudi totes les comunitats diocesanes a augmentar el servei cap a ells; també a convidar amb les paraules de Jesús i el recorregut pastoral de l'Església a un tracte universal i fraterno.

El Missatge papal introdueix enguany un element característic al que tots aspirem, la llibertat. Parla de «lliures de triar» tant per romandre a la seva terra vivint amb dignitat, com per anar a altres regions

per subsistir i formar una família. A ningú no li agrada afrontar el risc i la incertesa però, en determinades ocasions, els conflictes, els desastres naturals o la impossibilitat d'un futur digne obliguen milions de persones a sortir de les seves cases. Afegeix els consells que el poble hauria de tenir amb els forasters, el passatge del patriarca Jacob amb els seus fills refugiant-se a Egipte o el mateix episodi de Jesús, Josep i Maria sortint també cap a Egipte per fugir de l'amenaça de mort per part del rei Herodes. Acaba el Papa amb una senzilla pregària, el final de la qual diu així: «Sosteniu-nos amb la força del vostre Esperit,

/ perquè puguem manifestar la teva tendresa / a cada emigrant que poses en el nostre camí / i difondre en els cors i en cada ambient / la cultura de la trobada i de la cura.»

Davant la complexitat del fenomen, la nostra diòcesi, amb la Delegació de la Pastoral d'Emigrants, desitja col·laborar amb tots els altres organismes en afavorir la solució a tota aquesta problemàtica perquè ningú no se senti sol i marginat. A més, moltes parròquies, amb el suport de Càritas Diocesana, cobreixen la primera atenció de menjar, roba o medicaments. Altres institucions como Arrels, Jericó, Vicencianes de Sant Andreu... fan una passa més atenent l'allotjament, la tramitació de documents o els repassos escolars.

Amb la meva benedició i afecte.

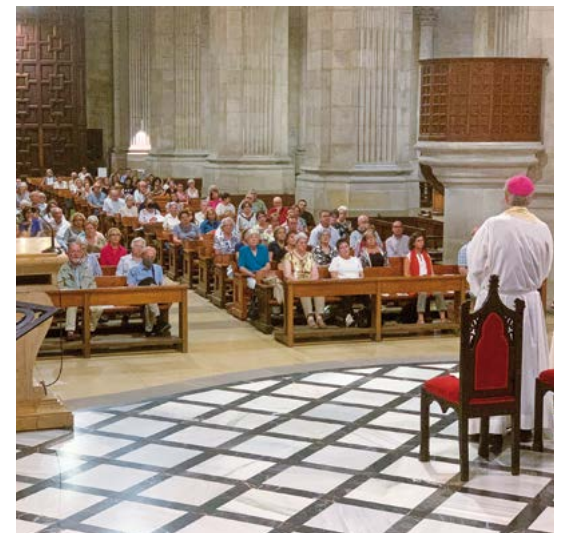
† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

L'Enviament i les Jornades de Formació obren el nou curs

Un any més, la Catedral de Lleida acollirà, el proper dijous 21 de setembre a les set de la tarda, la Jornada de l'Enviament en missió dels agents de pastoral de la diòcesi, que serveix com a tret de sortida del nou curs després del parèntesi estival. En aquesta celebració, presidida pel bisbe Salvador, es fa palès que, com a pastor de l'Església diocesana, el bisbe confia als homes i dones seguidors del Crist ressuscitat la tasca de col·laborar amb ell en l'evangelització de la societat lleidatana.

D'altra banda, els propers dies 27 i 28 de setembre es faran les habituals Jornades de Formació del clergat, que també serveixen de punt d'arrencada del curs per als preveres. Les sessions, que es faran a la Casa de l'Església, versaran sobre la renovació parroquial, amb sessions a càrrec de professors de Teologia de València; i sobre els laics i els sacerdots, amb Joan Viñas, Marta Trepapat, Dolors Queralt i Montse Sánchez, que parlaran de les dimensions física, emocional, espiritual i pastoral del tema.

CERCA DE VOSOTROS

Libres de elegir si migrar o quedarse

Queridos diocesanos:

Es el mismo título que ha dado el papa Francisco al Mensaje que ha dirigido a los católicos y a todas las personas de buena voluntad con motivo de la 109.ª JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANTE Y REFUGIADO que se celebra el próximo domingo, 24 de septiembre.

Me parece más conveniente adelantar una semana la información de la Jornada a celebrar a fin de que nos dispongamos interiormente para aceptar y comprometernos en aquello que centra el contenido de ese día. El grupo humano que se beneficia de nuestras oraciones y de nuestras preocupaciones son en este caso los migrantes. Los que marchan y los que llegan y son, a fin de cuentas, las personas más vulnerables que deben ser tratadas como unos compañeros que deben ser tratadas como unos compañeros de viaje especiales que hemos de amar y cuidar como hermanos.

Nuestra diócesis ha tenido en un primer plano esta realidad humana. Desde hace años convivimos con personas de otros países y continentes que se han establecido aquí de forma temporal o permanente con el fin de buscar sustento para sus familias. Las campañas de la fruta, los servicios domésticos, la restauración... son ámbitos atractivos para afrontar una nueva vida y ya no extraña contemplar entre nosotros nuevos modos de vestir o de comer. También comprobar el esfuerzo que realizan muchos de ellos para integrarse en nuestra sociedad. De igual modo reconforta apreciar una sensibilidad especial hacia los migrantes de parte de personas e instituciones eclesiales; en muchas parroquias hay grupos de atención personal para analizar sus necesidades y sus carencias, lo cual es motivo de agradecimiento.

La migración es un fenómeno complejo que aquí no podemos estudiar. Siempre hay aspectos positivos y, por supuesto, inconvenientes que obligan a una serena y cristiana reflexión sobre la situación personal y familiar de muchos hermanos. Con este escrito pretendo que la Jornada ayude a todas las comunidades diocesanas a aumentar el servicio hacia ellos; también a invitar con las palabras de Jesús y el recorrido pastoral de la Iglesia a un trato universal y fraterno.

El Mensaje papal introduce este año un elemento característico al que todos aspiramos, la libertad. Habla de «libres de elegir» tanto para permanecer en su tierra viviendo con dignidad como para partir a otras regiones para subsistir y formar una familia. A nadie le gusta afrontar el riesgo y la incertidumbre pero, en ocasiones, los conflictos, los desastres naturales o la imposibilidad de un futuro digno obligan a millones de personas a salir de sus casas. Añade los consejos que el pueblo debía tener con los forasteros, el pasaje del patriarca Jacob con sus hijos refugiándose en Egipto o el mismo episodio de Jesús, José y María saliendo también hacia Egipto para huir de la amenaza de muerte por parte del rey Herodes. Acaba el Papa con una sencilla oración cuyo final dice así: «Sostenos con la fuerza de tu Espíritu, / para que podamos manifestar tu ternura / a cada emigrante que pones en nuestro camino / y difundir en los corazones y en cada ambiente / la cultura del encuentro y de cuidado.»

Ante la complejidad del fenómeno, nuestra diócesis con la Delegación de la Pastoral de Emigrantes desea colaborar con todos los demás organismos a favorecer la solución a toda esta problemática para que nadie se sienta solo y marginado. Además muchas parroquias con el apoyo de Cáritas Diocesana cubren la primera atención de comida, ropa o medicamentos. Otras instituciones como Arrels, Jericó, Vicencianes de Sant Andreu... dan un paso más atendiendo al alojamiento, tramitación de documentos o repaso escolar.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Sant Gabriel torna a la parròquia de les Borges Blanques

La imatge de sant Gabriel arcàngel, del segle XVIII, que havia format part del grup escultòric que coronava el frontó de l'Església neoclàssica de l'Assumpció de Maria de les Borges Blanques, torna a ser al temple de la capital de les Garrigues, però ara al seu interior. La imatge, que va ser retirada del seu emplaçament original juntament amb la de l'arcàngel sant Miquel pel

perill que el deteriorament dels materials pogués ocasionar el despreniment d'alguna part de l'escultura, havia quedat guardada en un magatzem i trencada en diversos trossos des de fa anys. La imatge de

sant Miquel, que va ser restaurada el 2011, ja havia estat col·locada a l'interior de l'església, on ara també hi haurà la del seu company de frontó.

Per una altra part, Llardecans va inaugurar el passat 13 d'agost, coincidint amb la seva Festa Major, el retaule major de l'Església de l'Assumpció de la Mare de Déu. El bisbe Salvador va presidir la benedicció, acompanyat per Mn. Jordi Pardell i

el rector de la parròquia, Mn. Josep Maria Cebrià. El bisbe també va celebrar la primera missa per la festivitat de sant Llorenç a l'església dedicada a aquest sant després de la seva recent restauració.

Aitona celebra santa Teresa Jornet

Aitona va celebrar, el passat 26 d'agost, la festivitat de santa Teresa Jornet, coincidint amb el 126è aniversari de la mort d'aquesta religiosa aitonenca, fundadora de les Germanetes dels Ancians Desemparats. El bisbe Salvador va presidir la missa celebrada a la capella de la Llar Santa Teresa Jornet d'Aitona, plena a vessar de residents, familiars i personal del centre. A més, com ja és tradició, l'Ajuntament d'Aitona va aprofitar la celebració de santa Teresa, patrona de la gent gran, per homenatjar les persones del poble que enguany han arribat als 80 anys i a les parelles que celebren les noces d'or. Al final de la Missa, es va poder venerar

la relíquia de santa Teresa Jornet, nascuda a Aitona el 1843 i morta a Llíria (València) el 1897. Després es va fer la foto de família amb la gent gran homenatjada i, posteriorment, un petit refrigeri.

Relleus sacerdotals en tres parròquies

Les parròquies de Sant Agustí de la Bordeta, de Sant Ignasi de Loiola i del Santíssim Salvador de Pardinyes han incorporat nous sacerdots, després de la marxa dels salesians Joan Valls, destinat ara a la comunitat i obra salesiana del barri de la Mina de Barcelona i d'Àngel Pintó, que es jubila; del jesuïta Alexis Bueno, nou director dels centres d'ensenyament dels jesuïtes, i de la jubilació de Mn. Joan Jové, fins ara rector a Pardinyes. En els seus llocs, arriben el salesià Ramon Dieste; el jesuïta Joan Carrera, que serà nou vicari de Sant Ignasi; i Mn. Jaime Clusa, que prové de la diòcesi de Barbastre i que ha sol·licitat venir a exercir el seu ministeri a Lleida.

Aquestes incorporacions s'emmarquen en la planificació del curs 2023-2024 que fa el Bisbat de Lleida per afrontar amb garanties els reptes pastorals futurs de la diòcesi.

En aquest context, també cal subratllar el nomenament de Mn. Víctor Martínez Mateu com a nou delegat de Catequesi, i altres canvis en delegacions i parròquies que poden consultar al web del bisbat.

Aquestes incorporacions s'emmarquen en la planificació del curs 2023-2024 que fa el Bisbat de Lleida per afrontar amb garanties els reptes pastorals futurs de la diòcesi.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Si tens somnis de glòria veritable, no de la glòria del món que va i ve, sinó de la glòria de Déu, aquest és el camí: les obres de misericòrdia donen glòria a Déu més que qualsevol altra cosa» (17 d'abril).

@Pontifex_es: «La nostra esperança es diu Jesús. Ell està viu, i amb Ell el mal ja no té poder, el fracàs no pot impedir-nos recomençar i la mort es converteix en un passatge per a iniciar una vida nova» (18 d'abril).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè no ens cansem de testimoniar l'Evangeli, també en temps de tribulació. Que els sants màrtirs siguin llavors de pau entre els pobles per un món més humà i fraterno, a l'espera que es manifesti en plenitud el Regne dels cels» (19 d'abril).

@Pontifex_es: «La mirada de Déu no es deté mai en el nostre passat ple d'errors, sinó que veu amb infinita confiança el que podem arribar a ser» (20 d'abril).

Els joves de Lleida participen d'una JMJ històrica

Una vuitantena de joves de les diferents diòcesis de Lleida va viatjar a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), que es va celebrar entre el 2 i 6 d'agost a Lisboa. Els joves lleidatans, que van sortir en autocar des de la capital del Segrià, es van integrar en el contingent de 3.200 catalans que es van trobar a Fàtima el 31 de juliol, per continuar el viatge plegats fins a Cascais, on es van allotjar per participar en la trobada amb el papa Francesc. El bisbe Salvador va anar a acomiadar els joves de Lleida des de l'esplanada del Camp d'Esports, on van tornar el dia 7 després d'una experiència inoblidable a Portugal, amb més d'un milió i mig de joves fidels de tot el món, que van desbordar les previsions de l'organització. El papa Francesc, a qui van poder veure en persona, va llençar el missatge que a l'Església hi ha espai per a tothom. La propera JMJ se celebrarà a Seül el 2027. Abans, el 2025, se celebrarà el Jubileu dels Joves a Roma.

Els joves lleidatans van prendre part en diferents dinàmiques de grup a Cascais durant els matins al llarg de la seva estada a Portugal, mentre que a les tardes es desplaçaven a Lisboa. Allà, van assistir a la cerimònia d'acollida amb el Papa (que va arribar a Portugal el dia 2) al parc d'Eduard VII. Al mateix espai, ja el divendres dia 4, hi va haver el Via Crucis amb els joves. Dissabte i diumenge l'activitat es va desplaçar al parc Tejo, on el dia 5 hi va haver la Vigília amb els joves i, l'endemà a les 9 del matí, la Santa Missa per la Jornada Mundial de la Joventut.

La Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) és una trobada de joves de tot el món amb el Papa i, a més, és també un pelegrinatge, una festa de la joventut, una expressió de l'Església universal i un moment d'evangelització del món juvenil.

Gran participació als casals d'estiu de la Fundació Verge Blanca

Vuitanta-cinc adolescents i nens han pres part aquest estiu en els diferents torns dels Casals d'Estiu que, en diferents torns, ha organitzat la Fundació Verge Blanca a les instal·lacions del Col·legi Episcopal de Lleida durant els mesos de juliol i agost. Al juliol, 34 adolescents d'entre 12 i 16 anys

van participar en els casals adreçats a joves, mentre que 51 nens i nenes més petits també van fer dos torns durant aquest mes que, en el seu cas, també van continuar amb dos torns més durant el mes d'agost.

Aquestes estades van enfocades a nens i adolescents d'entorns vulnerables que tenen l'oportunitat de socialitzar, divertir-se i aprendre durant les vacances d'estiu quan, en molts casos, no podrien fer-ho amb els recursos econòmics familiars. Molts dels menors que prenen part en els casals hi arriben derivats dels Serveis Socials de la Paeria. El bisbe Salvador va visitar els nens i joves al pati del Col·legi Episcopal al final dels torns de casals del mes de juliol i va conversar amb els responsables de l'activitat felicitant-los per la seva tasca.

REFLEXIONS

Un bon propòsit pel curs que comença

Les vacances han acabat. Tot convida a reprendre la normalitat, la vida de cada dia. No desaprofitem l'ocasió de mirar amb afecte els dies passats, de donar-ne gràcies a Déu i de fer alguns propòsits que millorin la nostra relació amb Déu, fer bons propòsits pel curs que comença. Ofereixo una proposta.

Un dia d'aquest passat mes d'agost vaig anar a dinar a casa d'un matrimoni amic. Tenen tres fills, una nena i dos nens, d'onze, deu i vuit anys. A l'hora de dinar, asseguts tots entorn la taula, la mare convidà el més petit dels fills a beneir la taula. Durant les vacances ho feien rotativament. El petit, amb veu ferma i la seguretat de qui domina la situació, digué: «L'Infant que va néixer a Betlem, beneeixi aquesta taula i a tots nosaltres també». Un gest, entranyablement familiar, ben senzill i ben carregat de sentit que no era improvisat. Durant la setmana mengen a l'escola els fills, prop del lloc de treball els pares. A l'hora de sopar primer sopen els infants per anar a dormir aviat i després ho fan els pares. Encara que beneeixen, no hi és tota la família. Els caps de setmana coincideixen en tots els àpats i sempre beneeixen taula. És una pregària familiar esperada. «No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies» (Fl 4,6).

Jesús, escolta i respon sempre a la pregària expressada des de la fe, procedeixi de qui procedeixi, de dins i de fora del poble jueu, de persones importants i de pobres desvalguts, amb una especial predisposició per aquests, la pregària tremolosa i la de petició insistent. «Tot allò que demanareu en la pregària amb fe, ho rebreu» (Mt 21,22). Ara que comença el curs, podria ser un bon propòsit de família, introduir o recuperar la benedicció de taula, com a reconeixement de la grandesa de Déu, de la seva obra. Reconeixement, també, del seu amor infinit que és sempre benedicció sobre els homes i dones de bona voluntat. «Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell» (Ac 11,4). La pregària familiar és una pregària comunitària agradable a Déu.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Tm 2,1-8 / Sl 27 / Lc 7,1-10]. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà conventual, patró dels astronautes; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

19. ■ Dimarts [1Tm 3,1-13 / Sl 100 / Lc 7,11-17]. Sant Feliu de Llobregat: □ Santa Maria de Cervelló o del Socós, vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII). Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benavent i mr. a Nàpols (s. IV).

20. ■ Dimecres [1Tm 3,14-16 / Sl 110 / Lc 7,31-35]. Sants Andreu Kim Taegon, prev., Pau Chong Hasang i altres companys, mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866); sant Eustaqui, l'esposa Teopista i els fills, mrs.; santa Càndida o Càndida, vg. i mr.

21. ■ Dijous [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Sa-

lerno, patró dels banquers; santa Ifigènia, vg.

22. ■ Divendres [1Tm 6,2c-12 / Sl 48 / Lc 8,1-3]. Urgell: ■ Beats Josep Batalla i Parramon, prev., i companys, mrs. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. □ Dissabte [1Tm 6,13-16 / Sl 99 / Lc 8,4-15]. Sant Pius de Pietrelci-

na (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.

24. ■ Diumenge vinent, XXV de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 55, 6-9 / Sl 144 / Fl 1,20c-24.27a / Mt 20, 1-16a]. Sant Feliu de Llobregat: Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica).

Diurnenge XXIV de durant l'any (A)

COMENTARI

«No et dic que perdonis set vegades sinó setanta vegades set»

Ens agrada molt que ens perdonin, però ens costa molt perdonar. L'evangeli d'avui ens presenta un cas claríssim. El rei passa comptes dels seus ministres. N'hi ha un que *li devia deu mil milions*, xifra realment desorbitant que mai no podrà pagar. Per això demana clemència al rei: *Tingueu paciència i us ho pagaré tot. El rei se'n compadí i li perdonà el deute.* El text subratlla el sentiment de compassió, d'amor del rei envers aquest ministre que el porta a perdonar-li tot el seu deute. No ens és difícil de veure aquí la figura de Déu, Pare nostre, ple d'amor que ens perdona totes les nostres culpes ni que siguin enormes. És que Déu és compassiu. Però aquest ministre perdonat troba un company que *li deu uns quants diners*, una misèria en comparació al que ell devia al rei. També aquell company li diu: *Tingues paciència i ja t'ho pagaré.* Són les mateixes paraules que ha fet servir ell amb el rei. Però el seu cor és molt dur: *Ell no en va fer cas i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute.* Una conducta absolutament indigna i desagradada. Per això el rei quan se n'assabenta li diu: *Que n'ets de mal home! Quan tu em vas suplicar et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega com jo m'havia compadit de tu? El rei el posà en mans dels botxins fins que pagués tot el deute.* L'aplicació és clara: *Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.* No oblidem que al parenostre demanem a Déu que perdoni els nostres pecats, com nosaltres també perdonem els nostres deutors. És el que diu la primera lectura: *Perdona als altres el mal que t'han fet i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. Qui no s'ha compadit d'un home com ell ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats?* Jesús va perdonar tothom; per això Pau ens diu: *Mentre vivim, vivim per al Senyor.* Ens cal estimar i perdonar com Jesús, que ens ha dit: *Cal perdonar no et dic set vegades sinó setanta vegades set:* és a dir perdonar sempre, a tothom i de tot cor. Jesús ens en dona exemple.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús fill de Sira (Sir 27,30-28,7)

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu topirà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelment els manaments. Recordat dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 14,7-9)

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 18,21-35)

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'haurà fet? Set vegades?» Jesús li respon: «No et dic set vegades, sinó setanta vegades set. Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupen els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres, que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns, i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com a esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llançà als peus i li deia: «Tingueu paciència i us ho pagaré tot.» Llavors el rei, se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanyava dient-li: «Paga'm tot el que em deus.» L'altre se li llançà als peus i el suplicava: «Tingues paciència i ja t'ho pagaré.» Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: «Que n'ets, de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu?» Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute. Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 27,30-28,7)

Rencor e ira també son detestables, el pecador los posee. El vengatiu sofrirà la venjança del Senyor, que llevarà cuenta exacta de sus pecados. Perdona la ofensa a tu prójimo y, cuando reces, tus pecados te serán perdonados.

Si un ser humano alimenta la ira contra otro, ¿cómo puede esperar la curación del Señor? Si no se compadece de su semejante, ¿cómo pide perdón por sus propios pecados? Si él, simple mortal, guarda rencor, ¿quién perdonará sus pecados?

Piensa en tu final y deja de odiar, acuérdate de la corrupción y de la muerte y sé fiel a los mandamientos. Acuérdate de los mandamientos y no guardes rencor a tu prójimo; acuérdate de la alianza del Altísimo y pasa por alto la ofensa.

▶ Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rom 14,7-9)

Hermanos: Ninguno de nosotros vive para sí mismo y ninguno muere para sí mismo. Si vivimos, vivimos para el Señor; si morimos, morimos para el Señor; así que, ya vivamos ya muramos, somos del Señor. Pues para esto murió y resucitó Cristo: para ser Señor de muertos y vivos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 18,21-35)

En aquel tiempo, acercándose Pedro a Jesús le preguntó: «Señor, si mi hermano me ofende, ¿cuántas veces tengo que perdonarlo? ¿Hasta siete veces?» Jesús le contesta: «No te digo hasta siete veces, sino hasta setenta veces siete. Por esto, se parece el reino de los cielos a un rey que quiso ajustar las cuentas con sus criados. Al empezar a ajustarlas, le presentaron uno que debía diez mil talentos. Como no tenía con qué pagar, el señor mandó que lo vendieran a él con su mujer y sus hijos y todas sus posesiones, y que pagara así. El criado, arrojándose a sus pies, le suplicaba diciendo: «Ten paciencia conmigo y te lo pagaré todo». Se compadeció el señor de aquel criado y lo dejó marchar, perdonándole la deuda. Pero al salir, el criado aquel encontró a uno de sus compañeros que le debía cien denarios y, agarrándolo, lo estrangulaba diciendo: «Págame lo que me debes». El compañero, arrojándose a sus pies, le rogaba diciendo: «Ten paciencia conmigo y te lo pagaré». Pero él se negó y fue y lo metió en la cárcel hasta que pagara lo que debía. Sus compañeros, al ver lo ocurrido, quedaron consternados y fueron a contarle a su señor todo lo sucedido. Entonces el señor lo llamó y le dijo: «¡Siervo malvado! Toda aquella deuda te la perdoné porque me lo rogaste. ¿No debías tú también tener compasión de tu compañero, como yo tuve compasión de ti?». Y el señor, indignado, lo entregó a los verdugos hasta que pagara toda la deuda. Lo mismo hará con vosotros mi Padre celestial, si cada cual no perdona de corazón a su hermano».